

שבת שבת

עם הראש ישיבה שליט"א

יהיא לאור על ידי מוסדות היכל הקודש בנשיאות מוריני ראש הישיבה שליט"א

גליזן 31

פרשת אחו"ק

ה' אייר

שנת ה'תשפ"ג

ברוך השם שזכיתי להשתתף בסעודה המרוממת של הראש ישיבה שליט"א לכל המפיצים שבארץ ישראל, בליל שבת קודש פרשת שמות תשפ"ג בעיד הקודש ירושלים, ובעזרת השם אנסה לכתוב מזכרוני.

הראש ישיבה נכנס, וכבר היה שולחן ערוך יפה עם כל המעדנים לכבוד שבת קודש.

הראש ישיבה שאל איך לסדר את מקומות הישיבה, ולבסוף אמר הראש ישיבה שהבחורים מארץ ישראל ישבו בקדמת השולחן, והבחורים מאמריקה ישבו בסוף השולחן, כי לבחורים מאמריקה יש את הראש ישיבה במשך כל השנה. והראש ישיבה אמר: "אמרתי לגבאים שכאשר אבוא לארץ ישראל אני יעשה כינוס הפצה, אז הסעודה עכשיו תהיה במקום כינוס הפצה".

לפני ששרו אשת חיל אמר הראש ישיבה, בחורים מאוד שמחים כשמגיעים לאשת חיל, אבל הם לא יודעים שלא מדברים משידוך, והראש ישיבה שאל: מי יודע ממה מדברים כאן? אמר מישהו שזה מדובר על רבינו, אמר הראש ישיבה: "מדברים כאן מהפצה". לדוגמה, ותקם בעוד לילה - הפצה, חגרה בעוז מתניה - הפצה, טעמה כי טוב סחרה - הפצה, ברגע שטועמים מזה אז לא יכבה... כפה פרשה לעני - נותנים קונטרס ליהודי אחר, לא תירא לביתה משלג - מתכבסים מכל העבירות.

בזמן הרחת ההדסים אמר הראש ישיבה שהבחורים שהולכים בשבת עם שטריימל, מראים עצמם כמו אברכים, זה כל כך חמוד, הם יכולים להתחתן ואף אחד לא רואה הבדל. באמריקה

כשרואים בן אדם צעיר עם שטריימל מסתכלים על זה משונה, אבל כאן אפשר להתחתן והכל נראה אותו דבר.. אמר אחד הנוכחים שאולי צריך להנהיג באמריקה שילכו עם שטריימל מהבר מצווה, אמר הראש ישיבה: שאין את זה באמריקה, ואחד הגיב: אבל ילדים שהולכים עם כובעים יש כן, אמר הראש ישיבה: שאכן כך. והראש ישיבה המשיך: שהוא אומר תמיד לילדים שלו שזה דבר יפה, כי לא יכול להיות שבגיל שתיים עשרה זה "חניוקי" ובגיל שלוש עשרה זה "חמוד"... הראש ישיבה סיפר שאמר לבנו שאם הוא יתפלל יפה הוא יקנה לו כובע וקפוטה. והראש ישיבה אמר: "כשאסיים לחתן את כל הילדים שלי אוכל לבוא לעתים קרובות יותר, עכשיו אני לא יכול לעזוב את אשתי והילדים כל תקופה, אני לא רב שיכול להתפלל במזרח והילדים שלי יתפללו מאחורה, אני מתפלל כל שבוע עם הילדים שלי באמצע בית הכנסת, ואם אני ניגש לעמוד, אני לוקח את כל הילדים שלי והם עומדים על ידי על ארגזי חלב..."

לפני קידוש שאל הראש ישיבה: "מי הלך הכי הרבה להפצה?" וענו שהבחור יודי בריל נרו יאיר, והראש ישיבה כיבד אותו להרים את הגביע.

אחרי קידוש אמר הראש ישיבה: "מה אתם אומרים על החתן שלי?... ההונגרים מתפארים תמיד עם החתנים שלהם"... והראש ישיבה המשיך: "אני אומר תמיד למנהל ר' אברהם משה נרו יאיר, שמוכרחים לחתן את הילדים גם אם יש

אחרי הדגים שאל הראש ישיבה את הבחור המארגן אם אפשר להכניס כבר מים אחרונים, או שיש המשך לסעודה? והראש ישיבה אמר לו "שלא יבהל כי זה רק אופן דיבור..."

והראש ישיבה אמר: "אם זה כינוס למפוצים, צריך כל אחד לספר סיפור של הפצה" וכל המפוצים סיפרו סיפורים מהפצה, והיה מאוד יפה.

אחד סיפר שהוא הלך להפצה בבתים והמשגיח של הישיבה שלו פתח לו את הדלת, ונס שהספיק להחביא את הקונטרסים שלו בצד, וכך המשגיח לא הבחין שהוא הולך להפצה. והראש ישיבה הגיב על זה: "ליענקי קרה אותו דבר, אבל הוא כן נתן למשגיח שלו את העצתו אמונה, והמשגיח לא לקח את זה", אז יענקי סיפר שהמשגיח אמר לו פעם שהוא מאזין לשיעורים. אמר הראש ישיבה אני יכול לדבר אל המשגיח דרך השיעור... איך קוראים למשגיח? ויענקי אמר שקוראים למשגיח מרדכי, אמר

הראש ישיבה: אני יכול לעשות את עצמי כאילו אני מדבר אל בחור, ואני הולך להגיד: "מרדכי מרדכי, מה אתה רוצה מהבחורים, תרשה להם ללמוד משניות..."

מרדכי היימליך נרו יאיר שאל את הראש ישיבה: "מרשים בישיבות ללכת להפצה?" ענה הראש ישיבה: "מרשים בישיבות להחזיק סמארטפונים?"

בזמן הרחת ההדסים

אמר הראש ישיבה

שהבחורים שהולכים

בשבת עם שטריימל,

מראים עצמם כמו

אברכים, זה כל כך

חמוד, הם יכולים

להתחתן ואף אחד לא

רואה הבדל.

באמצע הסעודה

אמר הראש ישיבה:

"בארץ ישראל

מרגישים טהרה, יש

אוויר נקי, כל אחד רוצה

להיות טוב."

”

להם מציאת חן וגם אם אין חן, ברוך השם אצל בני שלמה היה חן, ואצל אלחנן שלי היה חן, ואצל נתנאל גם היה חן, אבל יש לי עדיין בית עם ילדים, ואפילו אם לא יהיה חן בכל זאת אהיה חייב לחתן אותם."

הראש ישיבה אמר לאחד הבחורים: "בשנה הבאה אתה כבר לא תאכל כאן, בשנה הבאה אני כבר אעצור אותך ברחוב אתיפיה" (כשלוו את הראש ישיבה אחר התפילה, והגיעו לרחוב אתיפיה אמר הראש ישיבה לאברכים: "לכו הבייתה, האישה מחכה לכם").

הגישו בדגים לכל אחד פרוסה גדולה של סלמון, והראש ישיבה שאל אם כאן בארץ ישראל מכינים לשבת בכל הבתים כאילו חתיכות גדולות של סלמון, והאם בכלל מכינים סלמון, ענה אחד הבחורים שלא נותנים חתיכות כאלו גדולות אבל בבית שלו מכינים סלמון, מרדכי היימליך נרו יאיר אמר לראש ישיבה שבל"ג בעומר הוא התארח בבית משפחת פערל וזה היה נעים ונחמד מאוד, עוד יותר טוב מכל המלונות בארץ ישראל, אמר הראש ישיבה: "מלון נראה מבחוץ ש'כאן הוא האושר'... הכול

מואר מבחוץ, ובפנים זה חשוך ולא נעים, לעומת זאת אצלם, מבחוץ אפשר לחשוב מי יודע מה... אבל בפנים זה מאוד נעים."

והראש ישיבה נענה: "יוסי שואל למה אי אפשר שיהיה שניהם, שיהיה מואר גם בפנים וגם בחוץ?" והראש ישיבה ענה: שאפשר באמת, אבל המציאות היא לא כך...

הראש ישיבה דאג שנחו לכל אחד ויש לו מה לאכול.

עם טייפ, אמר הראש ישיבה: "לא, לא משתמשים עם טייפ, טייפ זה דבר ישן..." והראש ישיבה אמר שהוא נשאר תקוע בטייפ, כרטיסי אס די הוא כבר לא מבין איך זה עובד, ואמר הראש ישיבה שהמנהל ר' אברהם משה נכנס לעניין הזה, אבל אני כבר לא מבין את זה.

בחור שאל את הראש ישיבה אם זו בעיה לדבר ממוזיקה, כי בזמן האחרון אמר הראש ישיבה בשיעור שלפני שהוא התקרב לרבינו הוא היה עסוק בלדבר ממוזיקה, והוא מתבייש עם זה, ענה הראש ישיבה: "כשבאים אל רבינו אפשר לדבר על מוזיקה ביחד עם השם יתברך". והראש ישיבה סיפר: לפני שהוא והמנהל ר' אברהם משה התקרב לרבינו, זה היה הדרך של עבודת השם, לדבר ממוזיקה... וזהו בזיון.

המשיכו לדבר על הפצה והראש ישיבה אמר: שילכו בעיקר לבחורים צעירים, בוודאי שאפשר לתת לאדם מבוגר למה לא, אבל צריכים להתמקד על בחורים צעירים כי רחמנות גדולה על בחורים. והראש ישיבה חזר על זה כמה פעמים, "רחמנות על בחורים, לא?"...

הראש ישיבה שאל את המנהל אם הוא עשה הכרות בבית הכנסת עם אנשי שלומינו מארץ ישראל, אז הוא נקב בשם של אחד שהוא דיבר אתו, אמר הראש ישיבה: "יש לו עדיין את הרעננות של מקורב טרי, האש של מקורב חדש זה משהו אחר לגמרי". בחור אחד שאל את הראש ישיבה: "איך מקבלים בחזרה את הרעננות?" והראש ישיבה ענה לו: "צריכים לבקש על זה מהשם, כשעושים התבודדות צריכים לשוחח על זה עם השם".

המלמד אשר ראנד נרו יאיר שאל את הראש ישיבה: "למה מכל אנשי שלומינו שבארץ ישראל בחר הראש ישיבה דווקא בי להיות מלמד?" והראש ישיבה ענה לו: "כי אתה מוצלח לזה! לא כל אחד יכול להיות מלמד, מלמד צריך להיות קצת חכם, וצריך שיהיה לו רגש לילדים, רק כאלו מחנכים אני רוצה במוסד שלנו".

והראש ישיבה ביקש ממרדכי היימליך שיספר סיפור של הפצה, והוא אמר שהוא עובד בעבודה עם אנשים ומי ששואל אותו איך קוראים לך, הוא עונה: 'מוטי היימליך מברסלב ליבערטי', והם רואים בן אדם שמתנהג יפה וזה עושה רושם טוב, והראש ישיבה אמר שהוא דיבר מזה בשיעור היום בבוקר.

בחור סיפר שהוא הלך להפצה, ומישהו נתן לו צדקה והוא נתן לו קונטרס ודיסק, והאיש נתן לו שלוש מאות ושישים דולר. והבחור שאל את הראש ישיבה מה לעשות עם הכסף, והראש ישיבה ענה לו: "מה אמרת לאותו בן אדם, בשביל מה אתה אוסף צדקה?" והוא ענה שהוא הלך לאסוף צדקה לאבא שלו, אמר לו הראש ישיבה: "תן את זה לאבא שלך". והבחור המשיך לשאול: שאם הוא יתן את הכסף לאבא שלו הוא יקלוט מיד שהוא הלך להפצה, והראש ישיבה ענה לו: "אם תיתן כסף לאבא שלך הוא לא ישאל שאלות..."

באמצע הסעודה אמר הראש ישיבה: "בארץ ישראל מרגישים טהרה, יש אויר נקי, כל אחד רוצה להיות טוב".

הראש ישיבה ביקש מהמפיצים שיספרו סיפורים על ביזיונות שקיבלו כשהלכו להפצה, והבחורים אמרו שכאן בארץ ישראל אין כמעט ביזיונות, והראש ישיבה שאל: "מה זאת אומרת, אף אחד לא צועק?" סיפרו המפיצים שכמעט לא מצויים ביזיונות כשהולכים להפצה, לא כל אחד לוקח קונטרס אבל אין כמעט ביזיונות, והראש ישיבה הפליא את זה מאוד.

בחור אחד סיפר שהוא הולך להפצה עם דיסקים, והראש ישיבה שאל אם באזור מאה שערים עדיין משתמשים עם דיסקים או משתמשים רק עם כרטיסי אס די, ודיסק און קי, כי באמריקה אין כבר כזה דבר דיסקים, ואחד סיפר שהוא נתן דיסק למישהו והוא הגיב: "אה, טוב מאוד, עכשיו יהיה לי מה לשמוע ברכב". אמר הראש ישיבה שבאמריקה אין כבר כונן דיסקים ברכב, אין מקום ברכב להכניס דיסק. אחד אמר שבמאה שערים משתמשים עדיין

בוודאי שזה רק בגלל הפצה! כי באמריקה איפה אתה יכול ללכת להפצה?! כמה יהודים כבר גרים באמריקה?... בארץ ישראל כולם יהודים, כולם נשמות ישראל, כאן אתה יכול ללכת להפצה עד אין סוף". אחר כך הראש ישיבה שאל אותו: "למה אתה רוצה לבוא לישיבה?! אתה רוצה להיות על יד הראש ישיבה?! היה לי בחור בישיבה למשך ארבע שנים, כשהצעת לי לשידוך מצפת הוא לא רצה לגשת לשידוך, כי הוא אמר לי: "ראש הישיבה אני רוצה לגור בקריה", אמרתי לו: "היום אני סוגר את הקריה, אני לא צריך קריה אם לא מתקדמים שידוכים!".

לברכת המזון כיבד הראש ישיבה את המנהל ר' אברהם משה, והראש ישיבה הכריז: 'כהן מברך'. אחרי ברכת המזון אמר הראש ישיבה: "זהו, לכו לבאטע (לדין), אל תחכו לי". והראש ישיבה נענה: מה אני הולך לדבר?! מה אני צריך לדבר?! השם, אני לא יודע כלום". ואחד ענה על 'הפצה', השני אמר, על 'לאהוב את השבת', 'להיות שמח בשבת', וכן הלאה, אמר הראש ישיבה: "בכל פעם כשאני הולך לדבר אני לא יודע בכלל מה אני הולך לדבר", ואחד הגיב שהראש ישיבה כבר אמר את זה בשנה שעברה לפני הבאטע... והראש ישיבה אמר: "כן?! אמרתי כך לפני הבאטע?! אני לא יודע כלום, לא יודע כלום, אני לא יכול כלום!".

כל המשתתפים אמרו שבת שלום, והראש ישיבה אמר, שילכו לבאטע והוא כבר יבוא אחריהם.

באמריקה איפה
אתה יכול ללכת
להפצה?! כמה
יהודים כבר גרים
באמריקה?...
בארץ ישראל
כולם יהודים,
כולם נשמות
ישראל, כאן
אתה יכול ללכת
להפצה עד אין
סוף".

”

והראש ישיבה ביקש ממנו: "אשר, תספר לי משהו מהכיתה", ואשר אמר: "זו הרגשה מאוד טובה אחרי שמתאפקים מלומר מילה לילד". והראש ישיבה תיקן אותו, "לומר מילה רעה. אבל מוכרחים להגיד, צריכים להיות תקיפים ביותר, ואנשים אינם יודעים לקחת את דרך האמצע, או מכים ומרביצים, או שנותנים לעשות מה שרוצים, אבל האמת היא שיש דרך אמצע".

הבחורים המשיכו לספר סיפורים מהפצה, והמפיץ שלומי פערל נרו יאיר סיפר שהוא מצא באשפה חבילה שלימה של 'מעשה' לעך לילדים', ואחד נענה לראש ישיבה: "ככה זה הולך כאן, שמונה אנשים לוקחים, אחד קורא ושבע הולך לאשפה..."

והראש ישיבה אמר: "רבינו אומר את זה, רבינו סיפר: היה פעם בן מלך שהיה מאוד מאוד חולה, והמלך אמר שהוא מוכן לתת הכל כדי שיהיה לו רפואה, ובא רופא ואמר שיש לו בשבילו תרופה אבל היא מאוד מאוד חריפה והוא לא ירצה להכניס את זה לפה, והמלך אמר שהוא מוכן לשלם כמה שזה רק יעלה, והרופא אמר שיקנו חביות ענקיות מהתרופה, ואפילו שזו תרופה חריפה מאוד, וישפכו את החביות על הבן, ואולי תכנס

טיפה אחת לפה שלו וכך הוא יתרפא". והראש ישיבה הסביר שאותו דבר זה בהפצה, מדפיסים ומדפיסים כדי שעוד יהודי 'אחד' יתקרב.

והמפיץ יענקי סמט שאל את הראש ישיבה האם הסיבה שאמרו לו לא לבוא לישיבה באמריקה זה רק בגלל הפצה? והראש ישיבה ענה לו: "בוודאי!